

Johan Nygaardsvold: "Norge i krig"

113/37

36

ukjent med tilbaketoget ved Bodø, og på våre henstillinger om å få i stand en større konferanse mellom Regjeringen, kommanderende general, kommanderende admiral, general Fleischer og president Hambro fra vår side, og fra England og Frankrike: Den engelske og franske minister, øverstkommanderende for de engelske og franske styrker, den franske general ved Narvik, den engelske admiral og kanskje noen flere som jeg nå ikke husker, svarte han bare unnvikende. Det var så vanskelig å få alle samlet, de kunne ikke forlate sine plasser osv. Hambro rettet sterke bebreidelser mot ledelsen av de alliertes stridskrefter, han bebreidet dem at de ikke samarbeidet innbyrdes, og at de ikke samarbeidet med vår hærledelse, og det utartet seg til formelig munnhuggeri mellom ham og Sir Cecil. Jeg satt og hørte på uten å si noe, men da jeg forstod at Sir Cecil ville forsøke å forhindre at en slik konferanse kom i stand, så bad jeg Hambro notere og siden oversette hva han sa. Jeg var kokende sint, men forsøkte å beherske meg så godt jeg kunne. Jeg sa at vi hadde trodd England i sin egen interesse ville ha gjort hva gjøres kunne for å kaste tyskerne ut av Norge, men vi hadde hittil blitt bittert skuffet. De soldater de sendte til Gudbrandsdalen ville jeg ikke karakterisere, men andre har gjort det. Det var sagt om dem at det bare var kirkegårdsvakter og skopussere England hadde sendt, og etter resultatet å dømme var det grunn til å tro at det var riktig nok. På Åndalsnes hadde de ikke utmerket seg på annen måte enn som tyveknekter og volds menn. Flukten fra Åndalsnes og Namsos, mangelen på vakthold på sjøen ved overføringen av tyske tropper fra Trondheim til Hemnesberget, og nå sist flukten fra Bodø var slike bedrøvelige affærer at jeg var klar over at dette ikke kunne fortsette. Kunne vi ikke få den forlangte konferanse, så ville jeg i morgen den dag gå til Kongen og be om at det ble opptatt fredsforhandlinger mellom Norge og Tyskland. Da jeg var ferdig, sa Hambro: «Vil du virkelig at jeg skal si ham alt dette?» «Ja, selvfølgelig,» svarte

res delte →